

[Justitsministeren.]

Jeg er i og for sig enig i, at problemerne omkring beskyttelse af private imod misbrug ved anvendelse af registre principielt er de samme, uanset om der benyttes edb eller ej ved registreringerne. Her henviser jeg til udtalelsen i registerudvalgets delbetænkning om private registre, s. 40. Det registerbegreb, der er lagt til grund for udformningen af regeringens lovforslag – og her henviser jeg til § 1 i lovforslag om private registre – er imidlertid så vidt favnende, at det måtte antages at ville omfatte størstedelen af de offentlige myndigheders arkivsamlinger. En udvidelse af lovforslaget om offentlige registre til også at omfatte de manuelt betjente registre ville derfor medføre, at denne lovgivning snarere fik karakter af en arkivlov end af en lovgivning om det, som jeg oplever som det mest presserende, en lovmæssig regulering, der forebygger de muligheder for misbrug, som netop anvendelse af edb-teknikken frembyder. Det er dette, der er baggrunden for, at regeringen i lovforslaget om offentlige myndigheders registre har indskrænket sig til at foreslå en lovgivning om edb-registre, der føres for den offentlige forvaltning. Det foreslås dog samtidig, at vedkommende minister bemyndiges til at træffe bestemmelser om, at nærmere angivne manuelt betjente registre skal være undergivet den foreslåede regulering. Denne bestemmelse sigter netop fortrinsvis til de manuelt betjente registre, der er sammenlignelige med dem, der føres ved hjælp af edb.

Regeringens lovforslag er på begge disse punkter i overensstemmelse med registerudvalgets indstilling, og jeg vil gerne her citere følgende udtalelse fra registerudvalgets betænkning om offentlige registre, s. 153, hvor denne problemstilling bliver behandlet:

»Selv om også manuelle registre kan misbruges, og det kan ske på måder, der ikke adskiller sig fra de misbrugssituationer, der kan foreligge ved edb-systemerne, er det først i og med opkomsten af den elektroniske databehandling, at behovet for en registerlovgivning har manifesteret sig. Det er edb-systemernes smidighed og evne til at opbevare og behandle enorme datamængder, der har gjort dem såvel attråværdige som risikofyldte. Det er derfor nærliggende at begrænse loven, således at den kun omfatter edb-registre, dvs. registre eller andre systematiserede fortegnelser,

hvor der gøres brug af elektronisk databehandling. Det er efter sagens natur ... også noget nær en umulighed at etablere en fuldstændig kontrol med alle registre i den offentlige sektor. Hertil kommer, at det af administrative grunde – dvs. for at klargøre lovreglernes anvendelsesområde – kan være hensigtsmæssigt at begrænse området hertil. Gør man ikke det, kan det være særdeles vanskeligt at finde en anvendelig afgrænsning.«

Jeg har ikke med disse bemærkninger villet give udtryk for, at de offentlige arkivers oplysninger om enkeltpersoner slet ikke skal undergives nogen form for lovmæssig regulering, men jeg tror, vi kan finde en mere hensigtsmæssig løsning af i hvert fald nogle af disse problemer ved at vente med at tage dem op til behandling i forbindelse med revisionen af lov om offentlighed i forvaltningen. Jeg har navnlig gerne villet advare imod, at vi i denne omgang slår alt for stort et brød op.

Hjortnæs (S):

Med de tre lovforslag om kontrol med oprettelse og drift af private og offentlige registre, som justitsministeren her har fremsat, indfrier ministeren et løfte, som er afgivet til folketinget, bl. a. i forbindelse med statsministerens åbningstale i oktober sidste år.

Der er utvivlsomt enighed mellem alle partier om, at der foreligger et reelt og i øvrigt også et meget aktuelt behov for at få lovreguleret oprettelsen af og brugen af registre, og problemet er i virkeligheden at finde den rette balance mellem hensynet til den personlige integritet og privatlivets fred på den ene side og hensynet til en effektiv udnyttelse af en ny teknik med henblik på ønskelige administrative reformer på den anden side.

Det er jo meget komplicerede og meget følsomme problemer, vi står over for, og derfor er det også vigtigt, at vi evner at finde den rette balance. Jeg skal ikke i dag tage endelig stilling til, om forslagene, som de her foreligger fra ministerens hånd, indeholder den rette balance. Jeg vil opfatte ministerens forslag som oplæg til lovgivning på området, således at vi i retsudvalget gennem et grundigt arbejde må søge alle problemerne afdækket, før vi tager endelig stilling.

Socialdemokratiet vil gå ind til disse drøftelser med en vilje til at nå et fornuftigt og afbalanceret resultat, men vores udgangspunkt vil